

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

Vraag om uitleg van mevrouw Elisabeth Meuleman tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het veiligstellen van de toekomst van de Vlaamse dorpsscholen - 628 (2011-2012)

De voorzitter: Minister-president, collega's, mijn allerbeste wensen voor 2012. Ik wens u allen een goede gezondheid en veel arbeidsvreugde.

Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister-president, het is een vraag in een context die steeds wijzigt. Ik heb ze ingediend voor het kerstreces, maar intussen is er al weer wat beweging geweest in het dossier. Toch is de vraag nog steeds relevant. Er blijft zich een probleem voordoen.

In mijn streek, de Vlaamse Ardennen, hielden directeurs van kleine dorpsscholen op 2 december een persconferentie naar aanleiding van het voornemen van onderwijsminister Smet om voor de financiering van kleinere kleuterklassen geld te zoeken door te besparen op dorpsschooltjes. Ook in andere landelijke gebieden zwelt het protest aan. Zo startte men in West-Vlaanderen al een tijdje geleden met de website en petitie www.bezorgdedirecties.be.

In Vlaanderen zijn nog veel dorpen te vinden met een eigen specifieke identiteit. Vaak is de dorpsschool een van de belangrijkste bindmiddelen tussen de mensen: ze brengt niet alleen de kinderen, maar ook de ouders dicht bij elkaar. Op dorpsschooltjes vinden dikwijls ook andere gemeenschapsvormende activiteiten plaats.

De directeurs en ouders van de schooltjes maken zich echter grote zorgen over de toekomst van deze scholen. De minister van Onderwijs wil geld vrijmaken voor kleinere kleuterklassen, wat we heel erg steunen, maar zou dat doen ten koste van de middelen voor dorpsschooltjes, wat bijzonder jammer zou zijn. Meestal maken die kleine schooltjes deel uit van een grotere hoofdschool in een naburige gemeente. Het zijn vestigingsplaatsen van de hoofdschool, waarbij één directeur verantwoordelijk is voor twee of drie vestigingsplaatsen. Tot op heden worden de leerlingen per vestigingsplaats afzonderlijk geteld. Dankzij de huidige telnormen kan men vlot meerdere klasjes inrichten, die bovendien niet te veel leerlingen tellen. Dat er hier en daar enige beïnvloeding is van die telling, zal misschien wel waar zijn, maar het weegt niet op tegen de winst voor de kindjes die voortvloeit uit het behoud van de buurtschooltjes. Nu plant de minister van Onderwijs echter een afschaffing van die afzonderlijke telling.

Intussen hebben we in de pers vernomen dat die afschaffing al is bijgestuurd. Er zou geen volledige afschaffing komen, maar een nieuwe regeling, waarbij men de aparte telling toch nog zou behouden, met dien verstande dat de afstand tussen de hoofdschool en de vestigingsplaats anderhalve kilometer zou moeten zijn. Dat is althans wat in de pers is verschenen; ik heb daar zelf geen documenten of voorstellen over gezien.

Op zich heb ik ook bij die maatregel al vragen, minister-president. Hij zou mijns inziens regelrecht ingaan tegen uw beleidsdoelstellingen inzake een ambitieus plattelandsbeleid. Door die maatregel dreigt de minister van Onderwijs immers een van de hoekstenen onderuit te halen van een beleid dat erop gericht is het gemeenschapsleven in plattelandskernen te behouden of opnieuw te versterken. Het is belangrijk dat kinderen ook in een landelijke omgeving in hun eigen leefomgeving kunnen opgroeien, dat ze minstens tot hun 12 jaar samen met vriendjes te voet of met de fiets naar school kunnen. In veel kleine landelijke gemeenten is de buurtwinkel, de bakker, de slager of het postkantoor al verdwenen. De dorpsscholen mogen niet dezelfde weg opgaan. Integendeel, misschien is een nieuwe

integrale visie mogelijk op dorpsscholen, in het kader van de filosofie van de brede school, waarbij dorpsscholen ook een aantal andere gemeenschapsfuncties opnemen.

We verwijzen daarbij graag naar het Vlaamse plattelandsbeleidsplan, waarin ook uitdrukkelijk aandacht is voor de nieuwe demografische uitdagingen voor het platteland. In dat kader wordt er gepleit voor een actieplan dat tegemoetkomt aan de noden van alle kinderen en jongeren op het gebied van plattelandsontwikkeling binnen de realisatie van een meer integraal jeugdbeleid. Acties tot versterking van dorpsscholen vinden hierin zeker een plaats.

Minister-president, op de KLJ-actie 'Dorpsscholen zijn broodnodig' in 2008 getuigde u nog als volgt: "Als oud-leerling van een dorpsschool en als vader wiens kinderen naar de school in het dorp gaan, besef ik maar al te goed het belang ervan." Op 21 september jongstleden heeft de heer De Meyer in zijn vraag om uitleg ook nog naar die actie verwezen. In uw antwoord had u het over de al voorziene correctiefactor. U dacht aan een verfijning ervan. Maar via hun actie van 2 december stelden de directies dat dat voor hen onvoldoende is. Ik ben het daarmee eens.

Omdat deze materie het zuiver schoolse overstijgt en voortgaande op het antwoord van 21 september, heb ik de volgende vragen voor u, minister-president. Bent u bereid om het voortbestaan van dorpsschooltjes te integreren in het kader van het Vlaamse plattelandsbeleid en in het programma plattelandsontwikkeling, en om meer initiatieven te nemen tot ondersteuning van dorpsscholen, teneinde het sociale weefsel in dorpen te versterken? Hebt u intussen met uw collega van Onderwijs bekeken hoe dorpsscholen extra ondersteund kunnen worden, hoe de al voorziene correctiefactor nog verfijnd kan worden en hoe vermeden kan worden dat goedbedoelde maatregelen de werking van dorpsscholen geheel hypothekeren? Volgens het recentste krantenartikel zouden er met de nieuwe correctiefactor in plaats van 700 nog 200 dorpsschooltjes sneuvelen. Maar dat zijn er volgens mij nog 200 te veel.

Als het klopt dat men de regel zou gebruiken die de afstand van 1500 meter laat meetellen, dan vind ik dat heel arbitrair. Het zou kunnen – een voorbeeld uit mijn eigen gemeente – dat je niet aan de afstand van 1500 meter komt, maar dat er wel twee dorpsscholen dicht bij elkaar, maar in verschillende kernen van verschillende deelgemeenten liggen met een grote, gevaarlijke weg ertussen als barrière. Daardoor zullen er nooit kinderen van de ene naar de andere school gaan, of omgekeerd. Elk blijft aan zijn kant van de gevaarlijke weg, en dat is maar logisch ook, zeker voor lagereschoolkinderen.

Dat krijg je met zo'n maatregel, die achter een bureau wordt gemaakt. Het is een vrij arbitraire maatregel, die meestal niet aan de problemen op het veld beantwoordt. Daarom heb ik er een probleem mee, minister-president, en ik zou er graag uw visie over kennen.

De voorzitter: De heer Vanlerberghe heeft het woord.

De heer Jurgen Vanlerberghe: Ik ben het eens met mevrouw Meuleman dat het voortbestaan van dorpsscholen een element is voor het behoud van de sociale vitaliteit in dorpen op ons uitgestrekte platteland. Ik wil echter hoeden voor het denkbeeld dat met het behoud van de dorpsschool, ook het dorp en zijn sociale vitaliteit gered zou zijn. Het maakt er deel van uit, maar heel wat onderzoek – ook recent onderzoek in de Westhoek – wijst uit dat het om veel meer gaat dan het hebben van een school.

Los van de techniciteit van de discussie – ik heb er alle vertrouwen in dat de minister van Onderwijs voor een gepaste oplossing zal zorgen – ben ik het niet helemaal eens met de aangereikte suggestie van mevrouw Meuleman. Ze suggereert dat het voortbestaan van dorpsscholen bijna verplichtend zou worden opgenomen in plattelandsplannen en PDPO-acties (Programmeringsdocument voor Plattelandsontwikkeling) enzovoort. De kracht van PDPO en LEADER (Liaison Entre Actions de Développement de l'Economie Rurale), waar veel PDPO-middelen naartoe gaan, bestaat er precies in dat in een plaatselijke groep van

onderuit strategieën worden geschreven die zijn afgestemd op de specifieke nood van een regio. Het zou een verkeerd signaal zijn om zaken op te leggen als verplichte acties.

Minister-president, het volgende PDPO komt eraan. Bent u bereid stappen te zetten voor veel bredere acties – dorpsscholen kunnen daarin, maar er zijn ook veel andere zaken – om opnieuw minimaal 10 procent middelen te plannen in de tweede pijler van de huidige assen 3 en 4 van LEADER en PDPO?

De voorzitter: De heer Durnez heeft het woord.

De heer Jan Durnez: Ik ben ook aanhanger van een integraal plattelandsbeleid. Het probleem dat hier wordt opgeworpen, zit op het raakvlak van plattelandsbeleid en onderwijsbeleid. De ondersteuning van de plattelandscholen gaat in de goede richting, maar in de kleine entiteiten zal er misschien meer nodig zijn om die in stand te houden. Je kunt het hebben over zoveel leerlingen per leerkracht, maar als er maar één leerkracht is die moet instaan voor kleuters tussen 2,5 en 6 jaar, of die in de lagere school drie leerjaren in één klas heeft, dan komen we in de sfeer van de inspanningen die in het gelijkekansenonderwijs worden gedaan. Daar gaat het om sociaal-economische omstandigheden, hier gaat het om omgevingsomstandigheden die wat extra's vergen. Dit is in de eerste plaats een opdracht voor het onderwijsbeleid.

Via het plattelandsbeleid zijn er misschien wel onderwijsflankerende mogelijkheden om de school die als enige community centre dat in een dorp overblijft, extra mogelijkheden te geven. Dan zitten we al buiten de onderwijsomkadering, maar wel in de brede visie op het plattelandsbeleid.

Mevrouw Meuleman, ik heb niet begrepen dat er 200 vestigingsplaatsen zouden verdwijnen. Ik heb alleen begrepen dat er van de 2400 of 2500 scholen, 200 of misschien 300 zijn die wat lestijden zouden verliezen. Dat verlies kan ook één lestijd zijn, wat te verwaarlozen is, maar het kan niet dat er zoveel vestigingsplaatsen zouden verdwijnen. Mocht dit het geval zijn, dan zouden we de minister van Onderwijs moeten vragen om dit te herzien.

De heer Jos De Meyer: Ik ben heel bezorgd over deze problematiek. De bijdrage van onze fractie is dat er al een eerste verfijning is geweest van het voorliggende ontwerp. Daardoor blijft de aparte telling voor vestigingsplaatsen toch behouden. Het kan zinvol zijn dat wat vandaag voorligt, toch nog wordt verfijnd. Als u zegt dat er voorheen 700 vestigingsplaatsen met aparte telling waren en dat er morgen 200 zouden overblijven zonder aparte telling die dan moeten verdwijnen, dan is dat iets te kort door de bocht. U mag niet vergeten dat er ook vandaag heel wat vestigingsplaatsen zijn waarvoor er geen aparte telling is omdat ze binnen een afstand van 2 kilometer, langsheen de weg gemeten, liggen. Ik moet u op dit vlak dus even corrigeren.

Mevrouw Meuleman, het voorbeeldje dat u aanhaalt – en zo zullen er misschien nog zijn in Vlaanderen – vind ik het onderzoeken waard. Eventueel moet de voorliggende regelgeving op dat vlak worden verfijnd.

Ik vind wel dat we vanuit onze fractie en vanuit onze bezorgdheid voor de dorpsschool en voor een leefbaar platteland, al bijzonder grote inspanningen gedaan hebben. Ik hoop dat we ook in u een bondgenoot vinden wanneer we ervoor pleiten om de GOK-uren en de bandbreedte daarvoor iets minder sterk uit te breiden dan sommigen vandaag wensen. Ook dat is in het voordeel van de plattelandscholen. Ik ben benieuwd of we op de steun van uw fractie zullen mogen rekenen, maar daar ben ik minder zeker van.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Voorzitter, ik heb de gewaardeerde betogen afgewacht van mensen uit mijn fractie die gespecialiseerd zijn in onderwijs. Ik meen dat ik namens de plattelandsgemeenten de CD&V-leden van de commissie Onderwijs mag danken voor de inspanningen die ze hebben geleverd om te bekijken hoe binnen de voorliggende budgettaire

middelen en binnen de mogelijkheden, de plattelandsscholen voor een stuk kunnen worden gevrijwaard. Het is inderdaad zo dat lokaal onderwijs in een gemeente voor een deel bepalend is voor de leefbaarheid van het dorp, naast een aantal andere zaken natuurlijk, zoals het ter beschikking stellen van bijkomende bouwgronden. Een dorpsschool is heel belangrijk voor het gemeenschapsgevoel in een dorp. Ik wil de heren De Meyer en Durnez bedanken voor de geleverde inspanningen. Groen! zou ik ook willen bedanken voor de visiewijziging: eindelijk hebben ze nu ook aandacht voor het platteland en niet alleen voor de grootstedelijke problematiek.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, dames en heren, daar dit de eerste vergadering is van het nieuwe jaar, wens ook ik u een gezond en gelukkig 2012. U weet dat op basis van de Maya-kalender de wereld zal vergaan op 21 december 2012. Volgens een andere interpretatie begint op die datum een alternatieve Maya-cyclus. Laten we het bij het laatste houden en ervoor zorgen dat we er een dynamiek aan geven ook in deze commissie, een dynamiek zoals de commissie in het verleden al had.

Het is heel goed dat de problematiek van de dorpsscholen ook in deze commissie aan bod komt. Het is goed, mevrouw Meuleman, dat u verwijst naar 2008. Ik heb toen met Frank Vandembroucke op de schoolbanken gezeten en we hebben toen ook een brooddoos gekregen. Dat alles sloot aan bij de actie om erop te wijzen dat de dorpsschool belangrijk is en we die moeten koesteren in het Vlaamse weefsel. Onze dorpsschool is vrij uniek en we moeten er wijs mee omgaan. Dat was in 2008 al zo, en wat mij betreft, is die zorg nog steeds heel pertinent aanwezig.

In de commissie Onderwijs is daar al over gesproken. De heren De Meyer en Durnez en anderen hebben het daar met de minister van Onderwijs uitvoerig over gehad.

Om te voorkomen, mevrouw Meuleman, dat u alleen moet voortgaan op krantartikelen en zo meer, wil ik vanuit mijn bevoegdheid voor het plattelandsbeleid heel concreet op uw vragen antwoorden.

Vooraf nog dit. Mijnheer Vanlerberghe, u had het over PDPO, maar wij moeten eerst vanuit Europa duidelijkheid krijgen over wat de budgetten in de toekomst zullen zijn. U weet dat we vanaf 2013 een nieuwe cyclus van middelen krijgen. Op dit moment moet daar dus met enige voorzichtigheid mee worden omgesprongen, maar ik kan nu al zeggen dat wat mij betreft, als de budgetten het toelaten, er geen grote wijzigingen moeten worden aangebracht in het beleid dat we tot nu hebben gevoerd, tenzij de budgettaire contrainte ons ertoe verplicht om een aantal dingen te herbekijken.

Op een bepaald moment dacht ik, voorzitter, dat ook het Plattelandsfonds even aan bod zou komen, want dat zou in deze context voor de gemeenten ook enig soelaas kunnen bieden, maar daarover later meer. Ik wil nu zeker het debat over het Plattelandsfonds niet heropenen. Mevrouw Meuleman, het is zo dat ik inderdaad heb verwezen naar een aantal mogelijke technieken, waaronder een verdere verfijning van de correctiefactor, maar ook naar eventuele andere mogelijkheden ter vrijwaring van de dorpsschool. U verwees er zelf naar dat het dossier in een versnelling is gekomen. De voorbije weken werden, uiteraard in samenspraak met de minister van Onderwijs, verschillende technieken bekeken, samen met hun effect op de dorpsschool. Dit bleek een bijzonder ingewikkelde aangelegenheid omdat het natuurlijk niet de bedoeling kan zijn dat een techniek in het voordeel speelt van de ene dorpsschool, maar in het nadeel van de andere.

Het werd daarbij duidelijk dat het verfijnen van de correctiefactor, 1,1 in laagbevolkte gebieden, geen aanleiding gaf tot het gewenste effect, met name het bieden van toekomstperspectieven voor de dorpsscholen. Zo werd bijvoorbeeld getracht om in plaats van een correctiefactor in te voeren op het niveau gemeente, deze factor te plaatsen op het niveau

deelgemeente. Na afweging van deze en andere mogelijkheden, wordt de weg van de correctiefactor verlaten en zal er een nieuwe vorm van aparte telling voor vestigingsplaatsen ontwikkeld en ingevoerd worden.

Indien er zich bij een school of vestigingsplaats binnen een straal van 1,5 kilometer in vogelvlucht geen andere school of vestigingsplaats bevindt van dezelfde groep, net of levensbeschouwing en van hetzelfde niveau – kleuteronderwijs of lager onderwijs –, dan wordt er apart geteld voor deze school of vestigingsplaats. Deze nieuwe vorm van apart tellen voor vestigingsplaatsen biedt een structureel antwoord op de eerder voorziene afschaffing van de huidige aparte telling. Deze nieuwe vorm zorgt ervoor dat voor een belangrijk aantal vestigingsplaatsen ook in de toekomst apart kan worden geteld. Het gaat om meer dan 75 procent van het aantal apart tellende vestigingsplaatsen vandaag. In het bijzonder voor dorpsscholen met vestigingsplaatsen in veeleer landelijke gebieden garandeert dat voldoende ondersteuning.

Zoals u ook in de krant hebt kunnen lezen, heeft men dus die correctiefactor verlaten. Nu is er een nieuwe telwijze tot stand gekomen, waarover het laatste woord echter nog niet is gezegd. Daar kom ik straks nog even op terug. Zoals de heren De Meyer en Durnez hebben opgemerkt, moeten daar misschien nog verfijningen aan worden aangebracht. Ik sluit dat niet uit.

Mevrouw Meuleman, als ik uw vraag zo interpreteer dat u vraagt of de budgetten voor Plattelandsbeleid de dorpsscholen kunnen redden, dan moet ik jammer genoeg zeggen dat die budgetten niet van die omvang zijn dat dit kan. Het zou mijns inziens bovendien niet wenselijk zijn om binnen het onderwijs een beleid met verschillende snelheden te voeren. Daarom vat ik mijn rol vanuit mijn bevoegdheid voor het plattelandsbeleid in dezen op als het waken over de genomen maatregelen en de impact ervan op het platteland. In eerste instantie is het natuurlijk Onderwijs dat moet doen wat moet worden gedaan. Voornamelijk om die reden is al bij de eerste principiële goedkeuring van het voorontwerp van decreet de afspraak gemaakt dat er een structurele oplossing voor de dorpsscholen moest komen. In mijn antwoord op een vraag om uitleg van de heer De Meyer heb ik al gezegd dat we dat bewaken. We hebben vanaf het begin gezegd dat die structurele oplossing er moest komen.

Gisteren zijn de onderhandelingen met de sociale partners dan opnieuw opgestart, met een toelichting door de overheid van het nieuwe voorstel. Ik heb het vroeger al gezegd: ik geef het overleg met de sociale partners alle kansen om tot een resultaat te komen. Veel mensen hebben een bijdrage geleverd aan dit nieuwe voorstel, dat heel wat beter is dan het oude voorstel met de correctiefactor. We moeten komen, ook via dat overleg, tot een sluitende regelgeving waarin iedereen zich kan vinden en waarbij de problemen die zijn gerezen, maximaal worden opgelost.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Ik erken dat de CD&V-fractie al een grote rol heeft gespeeld in het verbeteren van het initiële voorstel. We zijn zeer blij dat die aparte telling grotendeels behouden zal blijven, zij het dat men echt vanuit het terrein moet vertrekken. Dat is zeer belangrijk. Bij de ruimtelijke ordening is er steeds meer een tendens om dat echt te doen. Pas dan is er sprake van de beste situaties op het terrein voor de mensen. Mijnheer De Meyer, ik hoop dat u er inderdaad over zult waken dat de regelgeving niet te theoretisch blijft en dat men zal kunnen bijsturen waar dat nodig is.

Minister-president, ik ben het niet helemaal met u eens als u stelt dat uw enige rol als minister van Plattelandsbeleid bestaat uit het bewaken van wat in het onderwijs gebeurt, uit het erover waken dat alles goed verloopt op het platteland. U kunt een veel actievere rol spelen wat die dorpsschooltjes betreft. Het lijkt me wél nuttig dat u die in bepaalde gevallen actief zou ondersteunen. Ik heb al een hint gegeven. Ik verwijs naar het gegeven van de brede school. Een dorpsschool is veel meer dan een plaats waar men onderwijs verstrekt. Ze kan de

hoeksteen en de spil zijn van het sociaal weefsel. Als men het heeft over de brede school, dan wordt er vooral naar de stad gekeken. We willen dat daar invoeren, omdat daar veel zorgenkindjes zijn en we daarvoor een oplossing willen bieden, maar op het platteland kan een bredeschoolmodel net zo zinvol en zelfs zinvoller zijn, als het gaat over het invullen van ruimte en het versterken van dat sociaal weefsel.

U zat erop te wachten dat iemand over het Plattelandsfonds zou beginnen, als dat er ooit komt. Ik hoop dat het er komt. Ik weet dat er al een voorontwerp van decreet klaarligt. Het versterken van het sociaal weefsel is een van de heel belangrijke doelstellingen ervan. U mag niet alleen vanuit het oogpunt van het onderwijs naar die plattelandsschooltjes kijken, maar ook vanuit de vraag wat die echt kunnen betekenen voor het sociaal weefsel en voor het platteland. Dan gaat het over veel meer dan onderwijs alleen. Zo kunt u wél actief ondersteunen. Dat is meer dan erover waken dat ze niet verdwijnen.

Ik ben van plan dat te blijven volgen.

De voorzitter: De heer Durnez heeft het woord.

De heer Jan Durnez: Minister-president, ik onderschrijf uw standpunt wat het onderwijsgenerieke betreft: de omkadering is een opdracht voor Onderwijs. We kunnen niet ook nog eens leerkrachten gaan financieren via Plattelandsbeleid of Stedenbeleid, en zo een tweede circuit maken.

Ik ben ook bijzonder verheugd met uw toezegging in het volgende Europees programma de assen die specifiek gericht zijn op het plattelandsbeleid in stand te zullen houden. Dat sluit ook aan bij de bekommernis van de heer Vanlerberghe. Uiteraard is er de vraag welke middelen ter beschikking zijn, maar ik kan me zeer moeilijk voorstellen dat de Europese Commissie na twintig jaar LEADER dit model zou verlaten.

Daarmee kom ik tot het aspect van de brede school, van het community centre. Ik ben er stellig van overtuigd dat net de dorpsscholen, vóór de stadsscholen, die bredeschoolrol hebben vervuld. Een aantal leden kunnen dat met voorbeelden staven. Ik herinner me dat we in vrijwel alle kleine kernen van de Westhoek vijftien jaar geleden met informaticaopleidingen zijn begonnen. Die zijn bijzonder succesvol geweest. Dat is een vorm van brede school.

Als u dat vanuit PDPO en misschien vanuit het Plattelandsfonds blijft ondersteunen, dan is dat een stap vooruit, ook voor het onderwijs. Het dorp zal ook niet toelaten dat de dorpsschool verdwijnt, precies omdat dan alles zal verdwijnen.

De heer Jos De Meyer: Ik wil van deze gelegenheid gebruikmaken om uw kabinet te danken voor de hulp die we hebben gehad voor de aanpassingen die we hebben gekregen. U gebruikt zelf het woord 'waakhond'. Wij zouden graag opnieuw een beroep doen op uw engagement om de regelgeving zoals ze vandaag voorligt en die al verfijnd is, nog verder te verfijnen zodat de enige dorpsschool, wanneer de vestigingsplaats een paar meter minder ver ligt dan anderhalve kilometer, in de toekomst die gunstige regeling kan behouden van een aparte telling.

Minister-president Kris Peeters: Ik zal rekening houden met de suggesties van de commissie. Het debat is nog niet volledig afgerond. Er bestaat nog een mogelijkheid tot verfijning. Het Plattelandsfonds wordt voorzien voor 2013. We moeten die brede dorpsschool verder kunnen ondersteunen. Wat het onderwijs betreft, waak ik erover dat er niets gebeurt dat tegen het platteland ingaat. In de mate dat het budgettair zinvol en wenselijk is, moet ook die brede dorpsschool verder ondersteund kunnen worden. Ik blijf zowel de waakhond als de bepleiter van het platteland in al zijn facetten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■